Stockholm d. 21 feb. 18

Älskade Pappa!

Jag har att erkänna Pappas kärkomna bref af d. 17 d:s. I mitt sista bref af d. 18 d:s, som närslöt ett bref från min bror Deutsch, nämnde jag, att jag dagen derpå skulle vidare meddela något rörande finanserna. Jag fick ej dertill tillfälle på lördagen, hvarföre jag idag vill göra det.

Från Dufva har ingått ett gynnsamt svar. Vi hafva derför utbekommit en af Ekengren utställd och af B.H.&C:o accepterad vexel å R:dr 50.000 pr 6 m/d, och idag fick pengarne. Hvad den andra beträffar, som skulle presenterad i nästa månad, ville han ej ännu lemna något bestämdt besked så långt på förhand.

Det var allt för väl, att denna operation lyckades, medan [redacted] till ingen här

voro jemnt och rätt åtgångna. Sista tiden har Ufvet uppehållits genom försträckning af farbror Emil. Ekengren deremot har hittills ej bistått mig med ett enda ord, oaktadt jag flera gånger anhållit om litet försträckning der. Deremot har han låtit mig flera dagar vänta på penningar, som inlupit genom försäljning af förskottsedlar.

Häromdagen kom landshöfding Widmark in på kontoret och bad mig att i tjckel med första året hjelpa honom vid inköp af Statens fem procents-obligationer. Jag lofvade honom det, helst som han genast skulle låta inbetala beloppet Kr 10.000 i Neder-Kalix. Som jag var alldeles uppskakad med penningar, och ej ville vidare anlita farbror Emil, beslöt jag att, då Ekengren vägrade att bistå mig, oaktadt jag från säkert håll fått veta, att han hade sin kreditiv fulla, telegrafera till Nederkalix och bedja dem der ~~[illegible]~~ för sätta beloppet i Westerbottens

bank att han utbetalat, hvilket utlägg ens-
dast behöfde räcka ett par dagar, emedan
så snart underrättelse från landshöfdingen
ingått summan der genast skulle utbe-
talas. Men som de ej i Kalix hade dis-
ponibelt summan, telegraferade de
troligen till Pappa, efter som Pappa
sände ett uppryckningstelegram till
Ekengren, som ganska väl för öfrigt
var på sin plats. Någon tråkigare
menniska i affärsväg kan man då knap-
past ha göra med. Att jag fick veta,
att hans kreditor voro fulla, förstår Pap-
pa nog är en hemlighet.

Att på samma gång då man visste
det, att så var förhållandet, höra honom
gnälla och skrapa. "hvarifrån skall jag
"väl taga penningar? jag kan ju ej göra
"mera heller"?, var kapitalt obehagligt

Mamma ber mig på det hjertligaste
helsa och tacka för Pappas med mera kär-
komna bref.

Pappas tillgifne

Manne

45